

Molnár Krisztina Rita Ürge

A kedves ürge
milyen mütyürke!
Akár a mókus,
a szőre kókusz,
rekettyeszürke,
lehetne büszke.

Nem ám a fákon:
mezőn, s a gáton
fütyül a kis hős,
a pöttöm emlős.
Fütyül, ha bárhol
árnyéka táncol

vadászmadárnak,
s ha lesben állnak
vödörnyi vízzel –
az ürge mit nyel...!
Nyakig elázhat
szegény kis állat.

Az ürge fészke
ezért penészes!
Pedig nem árva:
famíliája
igencsak népes.
A víz de rémes!

De este mégis,
ha jut elég is,
vidám a járat!
Csak tátsd a szádat!

Öreg kis ürge-
apó, ha *ülbe*-
vesz öt kis ürgét,
öt szíve-csücskét,
dalol csücsülve,
bemász' a fülbe:

Ősszel elnyom minket az álom,
száz zsák búzát hordunk nyáron.
Tavasszal aztán: dínom-dánom,
tücskök, bogarak zöld fűszálon!